

- Mit akarnak?
- Ostendébe megyünk.
- Forduljanak vissza!

Az egyik utas elmondta, hogy a belga seregbe akar beállni. Előszedték az utleveleinket. Hiába. A katonák egyszerűen visszalökdöstek. Nem is tárgyaltak többet. Idegesen, némán kémlelték a ködös, sötét vidéket. Mintha attól félnének, hogy az elmosódott, szürkülő lombu fák hirtelenében német ulánusokká változnak.

Megindultunk visszafelé. A vonat már nem volt az állomáson. Nem is indult több. Ostendébe senkinek nem szabadott bemenni. Mi ötön mentünk tovább a pocsolyás országúton Blankenberge felé. Az egyik belgának adtam egy hollandi forintot, hogy hozza a brüsszeli asszony táskáját. Körülöttünk nyüzsgött, tolongott a népvándorlás. Egy alávaló spekuláció áldozatává esett, nyomorult, szerencsétlen nép menekült. Mindkét flamand tartomány lakossága ott rohant, jajveszékelt az országúton. A nehéz, erős flandriai lovak is kimerülten emelgették a lábukat. Megeredt az eső és egyhangú morajjal zuhogtak a kövér csöppek. Két fiatal pap a kezében vitte a táskáját. Egy fiatalember a liegedűjét hozta a vállán. Egy fehérruhás, kivágott cipős fiatal leány közönyösen, fásultan lépett bele a mély pocsolyába. Gyémánt nyakékes, elegáns hölgyek hallgatva gázoltak át a locs-pocson, piszkosan. Egy asszony egy szép, színes virágu vázát cipelt a vállán. Sokáig tanakodott, hogy mit mentessen meg: a ruháit, vagy a szőnyegét. Végül is a vázát találta legbecsesebbnek.

Az eső szünet nélkül zuhogott. A brüsszeli asszonyka cipője rongyos volt, a fáradtságtól már lépni is alig tudott. A karomat ajánlottam neki. Rám támaszkodott és édesen mondta: kedves barátom. Egy asszony egy összecusokott ágyat cipelt magával. Végül nem bírta tovább, letette az út közepén, ráült és elkezdett keservesen sírni. Körülötte részvétlenül nyüzsgtek az emberek és sűrű cseppekben hullt az eső...

Egy faluban megpihentünk. Kaptunk kávét és egy nagy kalácsot. Azután mentünk tovább. Sötét éjjel volt már. Végül egy kis falu templomában találtunk szállást. A földre hat sorban szalmát hintettek, a menekülők előzőnlöttek minden kis helyet. Mellettünk egy fekete selyemruhás hölgy feküdt a szalmán, kimerülten, sárosan. Egy padban egy kövér férfi ült és aludt. A szalma hangosan zizegett a mozgolódó emberek alatt, a levegő türehtelenül nedves volt és meleg. Mégis azonnal elaludtam, amint lehajtottam a fejem.

Reggel korán felkeltem. A brüsszeli asszonyka mélyen aludt, kimentem az utcára és egy pocsolya vizében megmostam az arcomat. Az állomásra mentem, de vonat nem indult. Gyalog indultam el az országúton. Egyszerre egy vonat robogott el melletttem, rogyásig megrakva menekülőkkel. Vissza mentem az állomásra és vártam két, három óra hosszat. Végre megint jött egy vonat. Egy nyitott teherkocsiba befurakodtam. Mellettem állt egy belga katona, fegyverét vállán hozta. Egy férfi valami viccet mesélt el, az antwerpeni ostrom napjairól. A körülálló nevettek és ők is mondtak új vicceket. Az egész uton nevettek. Sluisban a belga katona kiszállt és megkérdezte: Hollandiában vagyunk? — Igen. Meg volt mentve. Egy hollandi katona lépett hozzá és udvariasan elvezette. A belga menekültek nem is néztek oda; valamennyien természetesnek tartották ezt a gyávaságot. A kis hollandi várost teljesen előntötték a menekülők. Az utcákon, a templomokban, az iskolákban, a csatorna kis hajóján szalmát hintettek el és mindenütt emberek hevernek, alszanak.

Hozzájárulhatunk sok könny felszárításához, ha varrási, javítási és kötése munkánkat a feministák varróműhelyében rendeljük meg.

## KORZÓ MOZI

Igazgató VAS SÁNDOR.

Telefon 11-85.

### Csak ma csütörtökön

## Szenzációs felvételek

## az orosz,

## belga és

## francia

## harctérről

## Az ördög muzsikája

Dráma 3 felvonásban

## Valamint a 2 órás új műsor

## Előadások 5, 7 és 9 órakor

## Rendes helyárák

## HIREK

0000

### A magyar és lengyel testvériség.

*Eszterházy Gyula* gróf a lengyel légiók parancsnokához a következő táviratot intézte:

— Nagy örömmel üdvözlöm az önök csapatának első fegyvertényét. A hős csapatot akkor volt alkalmam megcsodálni, mikor a hegyi úton az ellenség ellen vonult. A lengyel vér, mely a közös cél érdekében ismét folyt magyar területen, újból megpecsételi azt az ősrégi szövetséget, mely a lengyel és a magyar szíveket már évszázadok óta összeköti. Éljen!

*Durski* altábornagy, a lengyel légiók parancsnoka az üdvözlő táviratra a *Pester Lloyd* hasábjain a következőleg válaszolt:

Méltóságos uram! Igen tisztelt gróf! Miután nekem nem sikerült, hogy az ön jelenlegi tartózkodási helyét kipuhatoljam, engedje meg, igen tisztelt gróf ur, hogy megleghangu táviratára ezen a helyen válaszoljak és köszönetet mondjak, különösen azokért a meleg szavakért, melyeket méltóságod a lengyel légiókról és a lengyel harcosok hagyományairól mondott. Sajnos lehetetlen volt, hogy Magyarországra való megérkezésünk alkalmával a magyar népet és annak diadalmas hadseregét üdvözljem. Ahogy derék ifjú katonáim elhagyták a vasuti kocsikat, azonnal hadba szállottak, azonnal részt kellett venniök az országban szerte csatangoló kózákhordák elűzésében.

— Természetes, hogy így nem maradt kellő időm arra, hogy üdvözlő szavakra gondoljak. Azonban azt hiszem, hogy a legszebb üdvözlés mégis csak az a sok sortűz volt, melyet a Kárpátok alján a tömegesen menekülő ellenségre leadtunk. Ezeknek a lövéseknek a visszhangja sok száz mértföldre elhallatszik majd és sok ezer magyar és lengyel szívet hoz majd rezgésbe. A mi győzelmes előhaldadásunk, mely a császári és királyi hadak támogatásával történik, a két nemzet régi, kipróbált szövetségének újból való megpecsételése, felújítása annak a hagyománynak, mely olyan alakokat és olyan hőstetteket tud felmutatni, mint *III. László Várnánál*, *Báthory István Ploeknál*, *Szobieszky János Budánál*, *Bem József tábornok Erdélyben*. Északmagyarország a behatolt oroszoktól meg van tisztítva — most azután arról van szó, hogy a lengyel földről is berúzzuk a moszkovita igát. Reméljük, hogy a lengyel és magyar katonák testvéresülése itt is fényesen megállja a helyét.

— Fogadjja igen tisztelt gróf ur kiváló nagyrabecsülésem kifejezését, mellyel vagyok

*Durski*, altábornagy  
a lengyel légiók parancsnoka.

— **Figyelmeztetés a népfölkelőhöz.** A szegedi katonai ügyosztály az alábbiak közlését kéri: A 24—36 éves népfölkelők közül többen nem jelentkeztek meg összeírás végett a katonai ügyosztálynál a meghatározott időben. Ezeket figyelmezteti a tanács, hogy *pén- teken, szombaton és vasárnap* még jelentkezhetnek. Akik ezt a jelentkezést is elmulasztják, azok büntetésnek teszik ki magukat.

— **Új kórházak alakulása.** Legutóbb 2800 sebesült érkezett Szegedre. Mivel a sebesült katonák elhelyezése céljából újabb fiók-kórházra van szükség, ennek föllállításáról ma délelőtt *Cicariés Lajos* dr. főispán elnöklésével a városházán tanácskozást tartottak,